

Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
Erhvervsministeriet
Finanstilsynet

07-04-2017
Dok. 165453/thh

Forslag til ny lov om betalinger og beskyttelsen af indkøbsdata

I forslag til lov om betalinger (L 157) er reglerne for behandling af indkøbsoplysninger (§ 124) ændret væsentligt i forhold til det lovforslag der var i høring. På nogle punkter til det bedre, men desværre også på nogle punkter, som vi finder meget problematiske.

Forbrugerrådet Tænk finder det nødvendigt at supplere vores høringssvar med følgende bemærkninger:

Generelt

Vi finder det især problematisk, at lovforslaget giver mulighed for anvendelse af indkøbsdata til bankers kreditvurdering af deres kunder, samt at det ikke helt udelukkes at forsikringsselskaber behandler indkøbsdata. Derudover lægger vi vægt på, at bestemmelserne i § 124 skærpes især mht.

- at det bliver reelt frivilligt at benytte tjenester der behandler indkøbsdata
- at behandling af indkøbsdata begrænses til formål forbrugeren anmoder om
- at forbrugers indkøbsdata ikke videresælges til tredjepart
- at principperne om *privacy by design* videreføres
- at enhver form for prisdiskriminering udelukkes

Forbrugerrådet Tænk har forstået formålet med lovforslagets § 124 således, at forbrugerne der ønsker det, skal have mulighed for at benytte sig af tjenester, hvor der sker en behandling af deres digitale betalingsoplysninger, som hidtil har været forbudt. Såfremt dette er formålet med lovforslaget, finder Forbrugerrådet Tænk, at det er muligt at ændre lovforslaget på en måde, som både giver en bedre forbrugerbeskyttelse og samtidigt skaber bedre mulighed for innovation. Nærværende notat indeholder et forslag til, hvordan dette kan gøres.

Forbrugerrådet Tænk glæder sig over, at det tidligere forslag om at undtage erhvervsdrivende der indretter sig med særligt adskilte systemer ikke er videreført, således at de foreslåede forbrugerbeskyttelsesregler vil gælde for alle erhvervsdrivende, der behandler betalingsoplysninger. Forbrugerrådet Tænk glæder sig endvidere over, at det foreslås, at forbrugernes betalingsoplysninger ikke må anvendes til prisdiskriminering eller fastsættelse af diskriminerende vilkår.

Betalingsoplysninger

Lovforslagets § 124 regulerer erhvervsdrivendes behandling af oplysninger om, *hvilken vare eller tjeneste betaler har købt, hvad den kostede, hvornår den blev købt, hvem beløbet er overført til og andre lignende oplysninger, der blev registreret i forbindelse med anvendelsen af betalingstjenesten*. Lovforslaget åbner således både op for behandling af de betalingsoplysninger forbrugeren kan se i sin netbank i dag (Oplysninger om betalingsmodtagers navn, by, købsdato, beløb, forretningsreference og terminalnummer) samt de oplysninger der fremgår af kassebonen i butikker og restaurationer (Oplysninger om hvad der er købt, hvad det har kostet, tidspunktet for købet samt betalingsmodtagers adresse). Derudover kan der ske behandling af oplysninger om tilbagevendende betalinger med Betalingservice og automatisk kortbetaling.

Tilladte tjenester

Lovforslagets § 124 ophæver forbuddet mod at behandle betalingsoplysninger til andre formål end drift af betalingssystemer. Det foreslås, at tillade ti tjenester: 1) Forbrugsoverblik; 2) Budgetlægning; 3) Kategorisering og sammenligning af forbrug; 4) Adviseringer om forbrug, forbrugsmønstre og usædvanlige transaktioner; 5) Betalingspåmindelser; 6) Markedsføring; 7) Rådgivning; 8) Elektroniske kvitteringsløsninger; 9) Rabat- og loyalitetsprogrammer samt 10) Automatisk indberetning af donationer til velgørenhed til offentlige myndigheder.

Frivillighed

Da det er teknisk muligt for forbrugerens bank at tilgå samtlige betalingsoplysninger oplistet ovenfor, finder Forbrugerrådet Tænk, at der i betalingslovens § 124 bør tages yderligere skridt til at sikre, at det bliver reelt frivilligt for forbrugerne at benytte de tilladte tjenester.

I dag er det ofte et krav fra bankens side, at forbrugeren samtykker til videregivelse af personoplysninger, såfremt forbrugeren ønsker at blive kreditvurderet, optage et lån eller sågar etablere en børneopsparing. Forbrugere der ikke ønsker deres personoplysninger videregivet, bliver således reelt afskåret fra store dele af bankmarkedet. På bankmarkedet er et krav om samtykke ikke tilstrækkeligt til at sikre valgfrihed.

Forbrugerrådet Tænk finder, at det skal være muligt at slå tjenester der behandler betalingsoplysninger til og fra, uden at dette får konsekvenser for forbrugerens øvrige bankengagement. Dette princip er i dag en forudsætning for den dispensation, der muliggør, at bankerne kan tilbyde forbrugsoverblik. Forbrugere, der ønsker forbrugsoverblik, kan slå tjenesten til, og tjenesten kan ligeledes slås fra igen. Forbrugere bør fortsat have mulighed for at slå tjenester, der behandler betalingsoplysninger til og fra i netbanken.

På samme vis stiller Forbrugerombudsmanden i dag krav om, at butikker, der behandler betalingsoplysninger indsamlet via forbrugerens betalingskort (fx Dankort), skal give forbrugeren mulighed for at fravælge registrering af det enkelte køb i forbindelse med gennemførelsen af betalingen. Da denne funktionalitet er udviklet og giver forbrugeren valgfrihed og kontrol med egne oplysninger, bør det fortsat være et krav at forbrugeren har denne mulighed. Forbrugerrådet Tænk finder dog, at principperne i persondataforordningen vedrørende *privacy by default* tilsiger, at forbrugeren aktivt skal tilvælge registrering af det enkelte køb i købsituationen.

Det foreslås i § 124, stk. 5, at banker (eller andre betalingstjenesteudbydere) ikke må stille som vilkår for indgåelse af aftale om brug af en betalingstjeneste, at der kan ske tilknytning af andre tjenester, som indebærer opstilling af forbrugsprofiler, kortlægning af betalere forbrugsmønstre eller anden personhenførbart segmentering. Forbrugerrådet Tænk finder, at der er to problemer med denne bestemmelse.

For det første bør forbuddet mod at stille krav om forbrugerens samtykke til behandling af betalingsoplysninger gælde generelt og ikke kun i forhold til betalingsaftaler. Det bør ikke være et krav for at blive kreditvurderet, at forbrugeren accepterer at få sine betalingsoplysninger behandlet. Det bør heller ikke være et krav for at indgå aftale om netbank, opsparing eller andre bankprodukter end de ti tilladte tjenester.

For det andet er det uklart, hvilke af de ti tilladte tjenester som bestemmelsen refererer til. Forbrugerrådet Tænk finder, at alle de ti tilladte tjenester skal være valgfri og derfor omfattet af bestemmelsen. Det skal fortsat være muligt at få et Dankort uden at der sker anden behandling af betalingsoplysninger end den som finder sted i dag. Ingen af de ti tilladte tjenester må blive et standardvilkår i en dankortaftale.

Endeligt finder Forbrugerrådet Tænk, at det ikke bør tillades, at banker eller andre erhvervsdrivende betinger priser eller vilkår for andre produkter af, at forbrugeren samtykker til behandling af betalingsoplysninger. Det bør eksempelvis ikke tillades, at renten på et lån afhænger af, om forbrugeren giver samtykke til behandling af betalingsoplysninger.

Formålsbegrænsning

For at beskytte forbrugerne mod uvedkommende eller integritetskrænkende brug af deres digitale betalingsoplysninger, foreslås det i § 124, stk. 3, at oplyste en udtømmende liste af ti formål, til hvilke betalingsoplysningerne kan behandles. I stk. 4, præciseres det, at oplysningerne ikke må anvendes til fastsættelse af diskriminerende priser eller vilkår.

Helt generelt bør behandlingen af betalingsoplysninger begrænses til tjenester som forbrugeren udtrykkeligt anmoder om og bør ikke behandles til andre formål end den tjeneste forbrugeren udtrykkeligt har anmodet om. En sådan formålsbegrænsning gælder allerede for udbydere af kontooplysningstjenester i medfør af 2. betalingstjenestedirektiv.

En sådan formålsbegrænsning medfører blandt andet, at videregivelse eller videresalg af forbrugers betalingsoplysninger ikke bør tillades. Den medfører endvidere, at betalingsoplysninger ikke må behandles til brug for kreditvurdering. Begge dele synes dog allerede at følge af den foreslåede § 124, stk. 3, idet en sådan behandling af forbrugers betalingsoplysninger ikke er omfattet af de ti tilladte tjenester, men lovbemærkningerne skaber tvivl om, hvorvidt en sådan behandling af betalingsoplysningerne på trods heraf alligevel er lovlig.

Helt generelt finder Forbrugerrådet Tænk, at der ikke bør tillades en behandling af betalingsoplysninger, som kan få negative konsekvenser for forbrugeren. Dette vil være tilfældet, hvis forsikringsselskaber får adgang til at behandle betalingsoplysninger. Det vil endvidere være tilfældet, hvis betalingsoplysninger anvendes til kreditvurdering. Forbrugerrådet Tænk finder at en sådan behandling af betalingsoplysninger vil være et uhørt indgreb i forbrugers frihed til handle som de vil.

Det var netop et af hovedformålene, da Folketinget i 1985 forbød behandling af betalingsoplysninger, at forbrugerne ikke skulle udøve selvrensensur på grund af uvedkommende brug. Forbrugerrådet Tænk opfordrer derfor til, at det i loven præciseres, at forsikringsselskaber ikke må behandle betalingsoplysninger. Forbrugerrådet Tænk opfordrer endvidere til, at det ikke tillades, at betalingsoplysninger anvendes til kreditvurdering.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at betalingsoplysninger kan anvendes til kreditvurdering, men ikke til fastsættelsen af renten på et lån. En sådan skelnen er ikke mulig i praksis. Renten på forbrugers lån fastsættes ud fra den risiko der vurderes at være forbundet med at indgå en kreditaftale med forbrugeren. Det er netop denne risiko, der fastlægges ved kreditvurderingen.

Forbrugerrådet Tænk foreslår, at summerede oplysninger om betalingstransaktioners størrelse kan anvendes ved kreditvurdering, men ikke oplysninger om, hvor forbrugeren har anvendt sit betalingsinstrument, og hvad der er købt. Oplysninger om, hvordan forbrugeren vælger at sammensætte sit forbrug i supermarkedet eller oplysninger om, hvor og hvornår forbrugeren bruger sit betalingskort, er banken uvedkommende. Det bør alene være forbrugers økonomiske situation, der er afgørende for kreditvurderingen, således som det er tilfældet i dag.

Det foreslås, i § 124, stk. 3, nr. 6, at der kan ske behandling af forbrugers betalingsoplysninger til brug for markedsføring. Markedsføring er imidlertid et elastisk begreb der kan dække over stort set alt. Såfremt det besluttes at fastholde den udtømmende liste over tilladte tjenester, bør det præciseres at behandling af forbrugers betalingsoplysninger til brug for markedsføring er begrænset til tjenester forbrugeren udtrykkeligt anmoder om og som er direkte henvendt til forbrugeren. Forbrugers betalingsoplysninger bør ikke i den forbindelse kunne anvendes til andre formål.

Det foreslås, i § 124, stk. 3, nr. 7, at der kan ske behandling af forbrugers betalingsoplysninger til brug for rådgivning. Såfremt denne rådgivning udbydes af en bank, finder Forbrugerrådet Tænk, at der er et særligt beskyttelsesbehov, idet oplysninger om, hvor forbrugeren har købt ind og hvad der er købt, ikke forekommer at have en naturlig forbindelse med forbrugers bankengagement. Såfremt der er tale om automatiseret rådgivning, bør det i henhold til principperne om *privacy by design* sikres, at kun forbrugeren selv kan tilgå oplysninger, anbefalinger og analyser, således som der er tilfældet med forbrugsoverblik i netbankerne i dag.

I forhold til oplysningsniveauet af de ti tilladte tjenester, finder Forbrugerrådet Tænk, at det er principperne bag formålsbegrænsningen, snarere end angivelsen af de ti tjenester, der udgør den reelle forbrugerbeskyttelse. Det vil derfor styrke forbrugerbeskyttelsen, hvis det i stedet bliver principperne bag formålsbegrænsningen der fremgår af lovtæksten. En princip-baseret regulering vil endvidere have den store fordel, at den vil give mulighed for udvikling af nye innovative løsninger til gavn for forbrugere udover de ti tilladte tjenester.

Det står endvidere ikke Forbrugerrådet Tænk klart, hvorvidt den formålsbegrænsning, som de ti tilladte tjenester udgør, er i konflikt med den formålsbegrænsning 2. betalingstjenestedirektiv pålægger udbydere af kontooplysningstjenester. Forbrugerrådet Tænk opfordrer til, at der i de danske særregler anvendes de samme principper som i direktivet.

Prisdiskriminering

Der er en stor forbrugergevinst forbundet med at erhvervsdrivende ofte ikke kender den enkelte kundes betalingsvillighed. Det betyder, at forbrugere ofte kan købe varer og tjenester til en lavere pris end de egentlig er villige til at betale. Ved at analysere den enkelte kundes betalingshistorik er det imidlertid muligt at fastslå den enkelte kundes betalingsvillighed med relativ stor præcision. Når virksomheder kender den enkelte kundes betalingsvillighed og har mulighed for at individualisere prisen på den baggrund, opstår der således et tab, idet forbrugeren kommer til at betale mere for den samme vare end det ellers ville have været tilfældet.

Forbrugerrådet Tænk glæder sig derfor over forbuddet mod anvendelse af betalingsoplysninger til fastsættelse af diskriminerende priser og vilkår, men finder ikke, at lovforslagets § 124, stk. 4, i tilstrækkelig grad sikrer, at betalingsoplysningerne alene behandles til fordel for forbrugere. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at *med diskriminerende prissætning forstås således en opkrævning af forskellige priser for det samme produkt til forskellige kunder, hvor prissætning er fastsat på baggrund af behandling af oplysninger om, hvor betalerne har anvendt en betalingstjeneste, og hvad den har været anvendt til, hvor den erhvervsdrivende ikke havde mulighed for at foretage prissætning, uden at have adgang til oplysningerne*. Ifølge denne formulering er der således tale om et generelt forbud mod at individualisere priser på baggrund af en analyse af den enkelte kundes indkøbshistorik. Forbrugerrådet Tænk støtter et sådant forbud.

Det fremgår imidlertid andetsteds af lovbemærkningerne, at der ikke er tale om et generelt forbud mod individualiseret prissætning på baggrund af en analyse af den enkeltes indkøbshistorik, men alene et forbud mod individualiseret prissætning til *ugunst for den enkelte betaler*. Forbrugerrådet Tænk finder ikke, at der kan foretages en sådan sondring. Når der sker individualiseret prissætning på baggrund af en analyse af kundernes individuelle indkøbshistorik, så vil denne prissætning *altid* være til gunst for nogle af kunderne. Når eksempelvis et supermarked foretager en analyse af loyalitetskundernes individuelle præferencer og betalingsvillighed, og på den baggrund beslutter, hvor stor en rabat den enkelte kunde skal tilbydes på en given vare og hvilke kunder der ikke skal tilbydes en rabat, så er denne prisdiskriminering til gunst for nogle og ugunst for andre. Forbrugerrådet Tænk opfordrer således til, at det ikke tillades, at priser og vilkår individualiseres på baggrund af analyse af den enkelte forbrugers betalingsoplysninger.

Forbrugerrådet Tænk skal i øvrigt bemærke, at såfremt Folketinget finder, at betalingsoplysninger lovligt kan anvendes til prisdiskriminering i et nærmere bestemt omfang, så bør en sådan behandling af betalingsoplysninger fremgå af listen over tilladte formål i stk. 3.

Privacy by design

Det må formodes, at behandlingen af forbrugernes betalingsoplysninger vil ske på automatiseret og ikke manuel vis. Dette giver god mulighed for at beskytte forbrugernes privatliv, selvom de vælger at benytte en eller flere af de tilladte tjenester. Bankernes nugældende dispensation til at lave forbrugsoverblik forudsætter, at følgende betingelser er opfyldt:

- Betaler kan frabede sig behandlingen og slå funktionen fra.
- Behandlingen kun sker, når en betaler, der ønsker et betalingsoverblik, logger på sin netbank eller en anden elektronisk platform, og den datasammenstilling, der foretages ophører, når betaler logger af.
- Ansatte i instituttet, bortset fra udvalgte driftsmedarbejdere, der har behov for adgang til systemet af hensyn til vedligeholdelse, har ikke adgang til oplysninger om, hvor en betaler har anvendt sit betalingsinstrument.
- Ansatte i instituttet må ikke opfordre betaler til at overlade oplysninger til sig, herunder særligt ikke i forbindelse med rådgivning, markedsføring eller kreditgivning.

Disse krav er ikke videreført i lovforslaget, på trods af, at bankerne kan få adgang til langt flere og mere følsomme betalingsoplysninger (kwitteringsoplysninger) end tidligere.

Forbrugerrådet Tænk vil derfor opfordre til, at det som minimum fastsættes, at ansatte hos erhvervsdrivende der behandler betalingsoplysninger, ikke har adgang til kundernes betalingsoplysninger, med mindre dette er nødvendigt for driften af it-systemet, og ikke må opfordre kunderne til overlade betalingsoplysninger til sig.

Forbrugerrådet Tænks ændringsforslag

På baggrund af ovenstående opfordrer Forbrugerrådet Tænk til, at der sker en nyaffattelse af § 124, samt at begrebet betalingsoplysninger defineres i lovteksten. Forbrugerrådet Tænk foreslår følgende formulering:

[Definitioner:]

Betalingsoplysninger: Oplysninger om betalingsmodtagers navn, by, købsdato, beløb [Oplysninger der i dag findes i netbanken] samt kvitteringsoplysninger [Oplysninger der i dag findes i elektroniske kvitteringsløsninger], når disse kan henføres til betaler.

Kvitteringsoplysninger: Oplysninger om hvad der er købt, hvad det har kostet, tidspunktet for købet samt betalingsmodtagers adresse, når disse kan henføres til betaler.

[Ændring af § 124]

§ 124a. Lov om behandling af personoplysninger finder anvendelse på udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge, jf. dog stk. 2-3 og § 124b.

Stk. 2. Udbydere af betalingstjenester skal på forhånd indhente udtrykkeligt samtykke fra brugeren, hvis udbyderen behandler personoplysninger i forbindelse med udbuddet af en betalingstjeneste.

Stk. 3. Uanset stk. 1-2 og § 124b må udbydere af betalingstjenester og betalingssystemer og udstedere af elektroniske penge behandle personoplysninger til brug for forebyggelse, efterforskning og opdagelse af misbrug eller svig, eller hvis behandlingen er hjemlet ved anden lov.

§ 124b. Lov om behandling af personoplysninger finder anvendelse på erhvervsdrivende, der behandler betalingsoplysninger, med de ændringer der følger af stk. 2-10., samt § 124a.

Stk. 2. Erhvervsdrivende må kun behandle betalingsoplysninger på baggrund af brugerens udtrykkelige samtykke.

Stk. 3. Erhvervsdrivende må kun behandle betalingsoplysninger til brug for tjenester, der er direkte henvendt til brugeren og som brugeren udtrykkeligt har anmodet om.

Stk. 4. Erhvervsdrivende der behandler betalingsoplysninger må ikke tilgå, anvende eller lagre betalingsoplysninger med andre formål end levering af den tjeneste, som brugeren udtrykkeligt har anmodet om.

Stk. 5. Uanset stk. 2-4, må erhvervsdrivende ikke videregive eller videresælge betalingsoplysninger til tredjepart.

Stk. 6. Uanset stk. 2-4, må erhvervsdrivende ikke anvende betalingsoplysninger til fastsættelse af diskriminerende priser eller vilkår overfor brugeren.

Stk. 7. Forsikringselskaber må ikke behandle betalingsoplysninger.

Stk. 8. Summerede oplysninger om betalingstransaktioners størrelse kan anvendes til brug for kreditvurdering, men ikke oplysninger om hvor betaler har anvendt sit betalingsinstrument og hvad der er købt.

Stk. 9. Er behandling af betalingsoplysninger ikke nødvendig for levering af et produkt eller en tjeneste, må udbyderen ikke stille som betingelse for indgåelse af aftale om levering af dette produkt eller denne tjeneste, at brugeren samtykker til behandling af betalingsoplysninger.

Stk. 10. Er behandling af betalingsoplysninger ikke nødvendig for levering af et produkt eller en tjeneste, skal brugeren umiddelbart kunne tilbagekalde sit samtykke til behandling af betalingsoplysninger, uden at dette får betydning for levering af dette produkt eller denne tjeneste.

Stk. 11. Er behandling af betalingsoplysninger ikke nødvendig for levering af et produkt eller en tjeneste, må priser eller vilkår for dette produkt eller denne tjeneste ikke være betinget af, om brugeren samtykker til behandling af betalingsoplysninger.

Stk. 12. Ansatte hos erhvervsdrivende der behandler betalingsoplysninger må ikke tilgå betalingsoplysninger, med mindre dette er nødvendigt for driften af it-systemet, og må ikke opfordre brugeren til at overlade betalingsoplysninger til sig.

Supplerende bemærkninger til Forbrugerrådet Tænks ændringsforslag

Det foreslås, at behandling af betalingsoplysninger som er nødvendig for drift af betalingssystemer og anden behandling af betalingsoplysninger reguleres i særskilte bestemmelser. Reglerne for nødvendig behandling af betalingsoplysninger (§ 124a) følger af 2. betalingstjenestedirektiv og gælder for udbydere af betalingstjenester og udstedere af elektroniske penge. Reglerne for anden behandling af betalingsoplysninger (§ 124b) gælder for alle erhvervsdrivende og følger ikke af 2. betalingstjenestedirektiv. Da de to regelsæt har forskelligt anvendelsesområde og da behovet for forbrugerbeskyttelse er forskelligt i de to situationer, finder Forbrugerrådet Tænk det hensigtsmæssigt, at den foreslåede § 124 opdeles i to særskilte bestemmelser.

§ 124b, stk. 1:

Reglerne for behandling af forbrugernes betalingsoplysninger, som ikke er nødvendig for drift af betalingssystemer, bør gælde alle virksomheder.

§ 124b, stk. 2:

Der bør ikke ske behandling af forbrugernes betalingsoplysninger uden forbrugers forudgående samtykke. Formuleringen svarer til det krav 2. betalingstjenestedirektiv stiller til udbydere af kontooplysningstjenester (artikel 67, stk. 2(a)).

§ 124b, stk. 3:

Behandlingen af betalingsoplysninger bør begrænses til tjenester forbrugeren ønsker og aktivt tilvælger.

§ 124b, stk. 4:

Når forbrugeren har iværksat en tjeneste der behandler betalingsoplysninger, bør udbyderen ikke i den forbindelse kunne anvende oplysningerne til andre formål. Eksempelvis kreditvurdering eller videresalg. Formuleringen svarer til det krav 2. betalingstjenestedirektiv stiller til udbydere af kontooplysningstjenester (artikel 67, stk. 2(f)).

§ 124b, stk. 5:

Præcisering af, at der ikke bør ske videregivelse eller videresalg af forbrugers betalingsoplysninger til tredjepart.

§ 124b, stk. 6:

Som i det fremsatte lovforslag.

§ 124b, stk. 7:

Det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at betalingsoplysninger ikke må anvendes til fastsættelse af forsikringspræmier. Forbrugerrådet Tænk finder, at dette forbud bør fremgå af lovteksten, samt at det endvidere bør slås fast, at forsikringsselskaber heller ikke må behandle betalingsoplysninger til andre formål. Oplysninger om, hvor forbrugeren har anvendt sit betalingsinstrument og hvad der er købt er forsikringsselskaber uvedkommende.

§ 124b, stk. 8:

Hvordan forbrugere vælger at sammensætte deres forbrug, samt hvor og hvornår de bruger deres betalingsinstrumenter, bør ikke få konsekvenser for deres kreditværdighed. Det bør som i dag være forbrugers økonomiske situation der afgør kreditværdigheden.

§ 124b, stk. 9:

Det bør være reelt frivilligt om forbrugeren giver samtykke til behandling af betalingsoplysninger. Samtykke til behandling af betalingsoplysninger må ikke blive et krav for at blive kreditvurderet eller for at indgå aftaler om lån, betalingskort, netbank, opsparing eller andre bankprodukter, hvor det ikke er nødvendigt, at der sker behandling af betalingsoplysninger. Det bør således være valgfrit om en forbruger slår en tjeneste til, hvor der sker behandling af betalingsoplysninger. Bestemmelsen tjener endvidere det formål, at forbrugere der værner om deres privatliv ikke bliver afskåret fra at nyde godt af nye produkter og services med "indbygget" behandling af betalingsoplysninger. Bestemmelsen sikrer, at nye produkter og services vil kunne fås uden "indbygget" behandling af betalingsoplysninger.

§ 124b, stk. 10:

En forbruger bør ligeledes kunne slå en tjeneste der behandler betalingsoplysninger fra, når forbrugeren ikke længere ønsker denne, eller såfremt forbrugeren i en periode ikke ønsker at få registreret sin adfærd. Der bør således være umiddelbar og nem adgang til at slå tjenester der registrerer og behandler betalingsoplysninger fra, uanset om det er en butik, en bank eller en kontooplysningstjeneste der udbyder tjenesten.

§ 124b, stk. 11:

Det bør ikke tillades, at banker eller andre erhvervsdrivende betinger priser eller vilkår for andre produkter af, at forbrugeren samtykker til behandling af betalingsoplysninger. Det bør eksempelvis ikke tillades, at renten på et lån afhænger af, om forbrugeren giver samtykke til behandling af betalingsoplysninger. Det bør være reelt valgfrit, om forbrugeren benytter en eller flere af de tilladte tjenester.

§ 124b, stk. 12:

Videreførelse af krav der i dag gælder for bankers behandling af betalingsoplysninger til brug for forbrugsoverblik.

Forbrugerrådet Tænk står gerne til rådighed med en uddybning af ovenstående.

Med venlig hilsen

Vagn Jelsø
Vicedirektør

Troels Hauer Holmberg
Seniorøkonom